

Къмъ тоя разходъ, като се прибави и разходътъ въ бойоветъ около Лезенградъ, който не бѣше попълненъ (томъ II — Лозенградската операция, стр. 611), и се сравни съ количеството на бойнитъ припаси, съ които III армия започна войната (томъ II, стр. 605), ще се види, че сж изразходвани:

шрапнели: въ полската скорострелна артилерия — $\frac{1}{2}$, въ не с. с. полска и планинска — $\frac{1}{3}$, въ с. с. планинска — по-малко.

гранати: въ полската скорострелна — $\frac{1}{4}$, въ другитъ — много по-малко.

патрони: за пушка — $\frac{1}{4}$, а за картечница — много по-малко.

Следователно, армията бѣ добре снабдена съ бойни припаси и, ако се срещна затруднение въ попълването, то се дължи до нѣкжде на това, че разходътъ въ раходния магазинъ не бѣ попълненъ следъ бойоветъ около Лозенградъ, а главно на липсата на предвидливостъ; сражението при Бунаръ Хисаръ произлѣзе по-рано, отколкото се предвиждаше, и не бѣха взети още съответнитъ мѣрки за бързото снабдяване. Инициативата на завеждащия артилерийското доволствие, съ изпращането подвижния разходенъ складъ въ Лозенградъ, се оказа ценна заслуга. Изобщо, снабдяването не оказа почти никакво затруднение въ бойоветъ.
